

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Cdo/263/2014                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 4313203752                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 22.03.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Daniela Sučanská         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:4313203752.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu D.L.H., spol. s r.o., so sídlom v Šahách, Hlavné nám. č. 19, IČO: 00596183, zastúpeného JUDr. Ľudovítom Didim, advokátom so sídlom v Šahách, Hontianska cesta č. 4, proti žalovanej R. C., bývajúcej v S., zastúpenej JUDr. Romanom Foltínom, advokátom so sídlom v Nitre, Školská č. 3, o zaplatenie 1 136,86 €, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 9 Cpr 4/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 28. februára 2014 sp. zn. 7 CoPr 1/2014, takto

### rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Nitre z 28. februára 2014 sp. zn. 7 CoPr 1/2014 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

Okresný súd Levice rozsudkom z 23. októbra 2013 č.k. 9 Cpr 4/2013-63 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 1 136,86 €, ktorá predstavovala žalobcom vynaložené náklady na školenie žalovanej; rozhodol tiež o náhrade trov konania.

Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalobca. Krajský súd v Nitre uznesením z 28. februára 2014 sp. zn. 7 CoPr 1/2014 odvolanie žalobcu odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) s tým, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu prevzal odvolaním napadnutý rozsudok 11. decembra 2013, avšak odvolanie bolo podané až 28. decembra 2013, pričom zákonná lehota na jeho podanie uplynula 27. decembra 2013.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil tým, že odvolací súd mu odmietnutím odvolania odňal možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa bolo podané dňa 27. decembra 2013 faxom, t.j. včas a nasledujúci deň 28. decembra 2013 podal odvolanie aj písomne prostredníctvom pošty. Uviedol, že toho istého dňa (27. decembra 2013) o tom istom čase podal faxom odvolanie rovnakému súdu prvého stupňa v inej právnej veci sp. zn. 9 Cpr 5/2013. Toto konanie stále nie je ukončené a zrejme chybou zamestnancov prvostupňového súdu sa stalo, že odvolanie posúdené ako oneskorene podané bolo omylom založené do súdneho spisu sp. zn. 9 Cpr 5/2013. Žiadal, aby dovolací súd dovolaním napadnuté

uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k dovolaniu žalobcu nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie, ktoré v danom prípade smeruje proti uzneseniu, je v zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky žiadneho z uvedených uznesení; dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Procesnú prípustnosť dovolania žalobcu by vzhľadom na to zakladala len procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. Dovolací súd je ex lege povinný skúmať, či v konaní nedošlo k niektorej z väd vymenovaných v tomto ustanovení. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. neboli v dovolaní namietané a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na obsah dovolania dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť realizovať procesné oprávnenia priznané mu v konaní za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

Súdna prax dospela k záveru, že ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené, odňal tým účastníkovi konania možnosť konať pred súdom (R 23/1994). So zreteľom na to a tiež s prihliadnutím na podstatu argumentácie dovolateľa, ktorým odôvodňoval procesnú prípustnosť jeho mimoriadneho opravného prostriedku, bolo v dovolacom konaní potrebné posúdiť správnosť záverov odvolacieho súdu o dni doručenia odvolania prvostupňovému súdu.

Podľa § 42 ods. 1 O.s.p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do 3 dní; podanie ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť do 3 dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené sa neprihliada.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že odvolanie podané prostredníctvom telefaxu sa v čase rozhodovania odvolacieho súdu nenachádzalo v súdnom spise, ale bolo zrejme nedopatrením založené spolu s ďalším odvolaním podaným v rovnaký čas prostredníctvom telefaxu do spisu 9 Cpr 5/2013, kde ako účastník konania vystupoval dovolateľ tiež v pozícii žalobcu. Ako je uvedené aj v úradnom zázname (č.l. 107 spisu), po podaní dovolania a následných urgenciách súdu prvého stupňa bola faxová kópia predmetného odvolania zaslaná späť prvostupňovému súdu (č.l. 103 až 106 spisu). Z telefaxového podania vyplýva, že bolo podané dňa 27. decembra 2013 o 17.48 hod.; vychádzajúc z toho, žalobca podal odvolanie telefaxom v posledný deň odvolacej lehoty. Žalobca svoje telefaxové podanie doplnil do troch dní zaslaním jeho originálu (č.l. 69 spisu), uvedená trojdňová procesná lehota bola zachovaná, lebo podanie bolo odovzdané na poštovú prepravu 28. decembra 2013 (viď aj R 18/2008). Vzhľadom na uvedené bolo potrebné urobené telefaxové podanie v zmysle § 42 ods. 1 O.s.p. považovať za odvolanie podané proti rozsudku súdu prvého stupňa v zákonnej lehote podľa § 204 ods. 1 O.s.p.

Pokiaľ za daného stavu veci odvolací súd ako oneskorene podané odmietol odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v odvolacej lehote, odňal mu možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Vzhľadom na výskyt procesnej vady konania uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p. dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p.).

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.